

Pojď projedem se v tkáni melounu
a neber si ty nože,
zažehň řádu obludu
s prázdnou hlavou pluje se líp;

Buď žába i ryba,
ve vývoji chyba,
sen ptáků, tajemství,
pod mořem vraků.

Je sladkost nerozumu sladká,
je jízda v šťávě melounu vratká,
i duše je zátěž, i pomyšlení na ní,
v zahradě boží je času dost.

Přestaň už rodit strašidla,
pověry a sliby,
je to do mraků skok,
hoří keř v tobě
a pomluvy v hrobě;

Buď žába i ryba,
ve vývoji chyba,
sen ptáků, tajemství,
pod mořem vraků.
POJĎ

Je sladkost nerozumu sladká,
je jízda v šťávě melounu vratká,
i duše je zátěž, i pomyšlení na ní,
v zahradě boží je času dost.